

ἔχει δὲ πλησιαστάς κατ' ἀνατολὰς Πάνος Σουβαΐτης κα-
τα δύσιν, Γεώργιος Τελάλης, κατ' ἄρκτον Μιχαλῆς
Κωνσταντόπουλος καὶ κατὰ μεσημβρίαν δημόσι. δρόμος.

Τούτου ἕνεκα ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ Παρέδρου Π. Θεο-
δωροπούλου παρόντων καὶ τῶν ἀνωτέρω μαρτύρων καὶ
τοῦ αἰτούντος τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ὁ εἰρηνοδίκης Μαντινεῖς ὡς ὑποθηκοφύλαξ εἰδοποι-
ήθη περὶ τῆς κατασχέσεως τοῦ εἰρημένου οἰκοτόπου κα-
τὰ τὸ ἀρθρ. 888 τῆς Πολ. Δικον., διὰ τὴν ὑποθηκεύσων
αὐτόν ἢ παρούσα ἔκθεσις καταγράφεται κατὰ τὸ ἀρθρ. 958
τῆς Πολ. Δικον. ὑπεγράφη παρὰ τοῦ παρέδρου, τῶν μάρ-
τύρων, καὶ τοῦ δανειστοῦ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος,
τῆς ὁποίας ἀντίγραφον νὰ κοινοποιηθῆ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην
Μαντινεῖας, νὰ τοιχολληθῆ εἰς τὴν πόλιν, πλατεῖαν τοῦ
ἀγίου Βασιλείου, νὰ κοινοποιηθῆ εἰς τὸν Βασιλεῖον Κρε-
τηρᾶ κατ' ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ Χ. Διαμαντακόπουλου,
νὰ ἐνεργηθῆ ὁ πλειστηριασμός κατὰ τὸ ἀρθρ. 965 τῆς
Πολ. Δικον., ἐντὸς 4 ἑβδομάδων ἀπὸ τὴν σήμερον, δηλ.
εἰς τὰς 10 τοῦ ἐρχομένου Αὐγούστου τ. ε. ἡμέρα κυριακὴ
ἢ παρούσα ἔκθεσις νὰ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἑφημερίδος
τῶν Ἀγγελιῶν κατὰ τὸ ἀρθρ. 970 τῆς Πολ. Δικον., ὁ
δὲ πλειστηριασμός ἀρχεται εἰς τὰς 11 Π. Μ. καὶ τε-
λειώνει εἰς τὰς 2 μετὰ Μ. Μ. παρόντος τοῦ εἰρηνοδι-
κου Μαντινεῖας.

Ὁ Παρέδρος Π. Θεοδωρόπουλος.
Οἱ μάρτυρες
Ἰωάννης Κωνσταντ. Ζωγράφος.
Κωνσταντῖνος Ἰωάννου.
Ὁ δανειστής Χ. Α. Διαμαντακόπουλος.
Ὁ κλητὴρ Φ. Ἰωάν. Κυρημόπουλος.

Κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἰδίου δανειστοῦ Χ. Α. Δια-
μαντοπούλου προσλαβὼν τὸν εἰρημένον Παρέδρον Παναγ.
Θεοδωρόπουλον καὶ τοὺς δύο μάρτυρας ἀπὸ χωρίον Νεο-
χάρι τοῦ δήμου Κοριθίου Γεωργίου Καραφωτιά καὶ
Μητρ. Κωνσταντόπουλον, σήμερον τὴν 14 Ἰουλίου 1836
ἡμέραν ποίτην καὶ ὥραν 8 Π. Μ. μετέβην εἰς ὑποφαινό-
μενος κλητῆρ εἰς τὴν θέσιν Κοτρónαις Σομερίτικα, καὶ
ἔκαμα κατὰ ἀσχεσιν δύο στρεμμάτων ἀμπέλου, ὡς ἀνω-
τέρω, καὶ θέλει πλειστηριασθῆ συγχρόνως μετὰ τὸν εἰρη-
μένον οἰκοτόπον, κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν εἰς τὴν ἀνω-
τέρω ἔκθεσιν ἡμέραν καὶ ὥραν, κατὰ δύσιν πλησιαστάς
Γεώργιος Καραφωτιάς, κατ' ἀνατολὰς Μιχαλῆς Κολο-
βούλης, κατὰ μεσημβρίαν Γεώρ. Μαγκανᾶς, κατ' ἄρκτον
ἰδίας χρεώσης, ἐκτιμήθην τὸ καθ' ἑν σρέμμα δραχ. 60,
τὸ ἕκον δραχ. 120 τοῦ οἰκοτόπου καὶ τῶν ἀμπελίων
συμπεσομένα τὰ ἕκον δραχ. 224 ἔχει δὲ πῆχ. κατ' ἀνα-
τολὰς 80, κατὰ δύσιν 91, μεσημβρίαν καὶ ἄρκτον 89,
ἄρτον κατ' ἀνατολὰς 12 2/3, ἀνατολικὸν καὶ δυτικὸν
μᾶκρος 52. Τούτου ἕνεκα ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ παρέδρου
Τριπόλεως Κ. Παναγιωτάκη Θεοδωροπούλου καὶ τῶν
ἀνωτέρω μαρτύρων καὶ τοῦ αἰτούντος τὴν κατάσχεσιν
ἐμὸν τοῦ κλητῆρος.

Ὁ εἰρηνοδίκης Μαντινεῖας ὡς ὑποθηκοφύλαξ εἰδοποι-

ήθη περὶ τῆς κατασχέσεως τῶν εἰρημένων δύο στρεμμά-
των ἀμπελίων κατὰ τὸ ἀρθρ. 888 τῆς Πολ. Δικον. διὰ
τὴν ὑποθηκεύσιν αὐτὰ.

Ἡ παρούσα ἔκθεσις καταγράφη κατὰ τὸ ἀρθρ. 958
τῆς Πολ. Δικον. ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Παρέδρου καὶ τῶν
μαρτύρων καὶ τοῦ δανειστοῦ, καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆ-
ρος, τῆς ὁποίας νὰ κοινοποιηθῶν ἀντίγραφα τόσα εἰς ὁ-
σοὺς ἀναφέρονται κατὰ τὴν ὀπισθεν ἔκθεσιν κατασχέσεως
τοῦ οἰκοτόπου.

Ὁ Παρέδρος Π. Θεοδωρόπουλος.
Οἱ μάρτυρες
Γεωργίου Καραφωτιάς.
Μητρὸς Κωνσταντοπούλου.
Ὁ δανειστής Χ. Α. Διαμαντόπουλος.
Ὁ κλητὴρ Φ. Ἰωάν. Κυρημόπουλος.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 42). (Ἀριθ. πρωτοκ. 564),
3)
Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Ναυπλίῳ Συνέδρων
Δηλοποιεῖ,

Ὅτι παραιτηθέντος τοῦ κατὰ τὴν τρίτην σύνοδον τῶν
ἐν Ναυπλίῳ Κληρονομιολογικῶν, διορισθέντος Συνέδρου
Κυρίου Α. Χρηστοδουλοπούλου, ἕνεκα ἀσθενείας του, ἢ
ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀντε-
κατέστησεν εἰς τὴν θέσιν του διὰ τῆς ἀπὸ 24 Αὐγούστ.
1836 ὑπ' ἀριθ. 11, 587 ἀποφάσεώς της τὸν Κύριον
Γεώργιον Ὀρφανίδην Παρέδρον του ἐν Ναυπλίῳ Πρωτο-
δικείου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Αὐγούστου 1836.
Ὁ Πρόεδρος ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΟΥΡΑΪΤΙΝΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Μ. Σκαλιστήρης.
(Ἀριθ. ἐγγράφ. 117). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 561).
ΑΠΟΦΑΣΙΣ.

Τὸ ἐν Σπάρτῃ Δικαστήριον τῶν Πλημμελειοδικῶν.

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν Δικαστῶν Ανασ. Ἐμ. Παππᾶ
πρὸς Ἀνακριτοῦ, Προεδρευόντος, ἐν ἀσθενείᾳ τοῦ Προέ-
δρου, Αναστασίου Χριστοπούλου, Παναγιώτου Δημητριά-
κοπούλου καὶ τῶν Παρέδρων Ἀνογνωστοῦ Κοκώνη καὶ
Νικολάου Αλεξανδράκη.

Συνεδρίασαν δημοσίως τὴν 28 Ἰουλίου Ε. Ε. ἐπὶ
παρουσίᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως Κωνσ. Π. Γουλιμῆ καὶ τοῦ
ὑπογραμματέως Ἀνδρέου Στ. Παπαγιαννοπούλου γὰρ δι-
κασθῆ τὸν παρὰ τοῦ εἰρημένου Εἰσαγγελέως εἰσαχθέντα
εἰς δίκην ἐπὶ ἀντιποιήσει πλεονακτημάτων Παναγιώτην
Μιχαλόπουλον διαμένοντα εἰς Σπάρτην.

Ἐξετάσαν τὸν κατηγορούμενον περὶ τῆς ταυτότητος
τοῦ προσώπου αὐτοῦ.

Ἀκούσαν τὸν Εἰσαγγελέα ἀπαγγείλαν αὐνοπτικῶς
τὴν κατηγορίαν.

Ἐξετάσαν τοὺς μάρτυρας τῆς κατηγορίας.

Ἀκούσαν τὸν Εἰσαγγελέα ἀναπτύξαντα τὴν κατηγο-
ρίαν, καὶ τὸν Δικηγόρον Γεωρ. Κ. Φεγγαῖα, υπερασπί-
σαντα τὸν κατηγορούμενον.

Ἀκούσαν τὸν Εἰσαγγελέα ἀπαντήσαντα εἰς τὸν Δικη-
γόρον ἐκ νέου ἀγορεύσαντα.

ἴδ' ἐν τῇ Δικογραφίᾳ.

Ὁ Ἀστυνομὸς Σπάρτης κατεμήνυτεν εἰς τὸν πρὸς τὸν Δικαστήριον τοῦ ᾧ Εἰσαγγελέα τὸν Παναγιώτην Μιχαλόπουλον, ὅτι δόσαντα διάφορα ἐπιβλαβῆ ἱατρικὰ εἰς τὸν ἀπὸ Μαγούλαν Ἀναστάσιον Βλουμπεριάρην χωρὶς νὰ ἔχη τὴν ἀνήκουσάν παρά τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς ἀδειαν.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν εἰσαγαγῶν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου τὸν ἐκατηγόρησεν ὡς μετελθόντα τὴν ἱατρικὴν τέχνην ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς καὶ ἐξητήσατο ἐνεκ τούτου νὰ κηρυχθῆ ἔνοχος ἀντιποιήσεως πλεονεκτημάτων πλημμελήματος ἀπαγορευομένου ἀπὸ τὸ ἄρθ. 231 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ὁ Μιχαλόπουλος διὰ τοῦ Δικηγόρου ὑπερασπιστοῦ τοῦ Γεωργίου Κ. Φεγγαρά διατεινόμενος ὅτι συμβουλάς ἱατρικὰς μόνον ἔδωκε, χωρὶς νὰ μετέλθῃ τὸν ἱατρὸν ἐξητήσατο νὰ κηρυχθῆ ἀθῶος τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας.

Ἐπειδὴ καὶ ἐκ τῆς ὁμολογίας, τὴν ὁποίαν ὁ κατηγορούμενος ἔδωκεν ἐνώπιον τοῦ Ανακριτοῦ καὶ ἐξ αὐτῆς τὴν ὁποίαν ἔδωκεν σήμερον ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἀποδεικνύεται ὅτι μετῆρχετο τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ, ἄνευ τῆς παρὰ τοῦ ἀπο 7 (19) Δεκεμβρίου 1834 Β. Διατάγματος απαιτουμένης ἀδείας τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς.

Ἐπειδὴ σύμφωνα μὲ τὰς ἀνωτέρω ὁμολογίας τοῦ κατηγορουμένου κηρύχθησαν καὶ τῶν κατ' αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐνόρκως ἐξετασθέντων μαρτύρων ἀποδεικνύεται σαφέστατα, ὅτι ὄχι μόνον συνεβούλευεν ἀπλῶς τοὺς ἰσθμνεῖς, ἀλλὰ καὶ ἱατρικὰ ἔδιδεν ὁ ἴδιος καὶ ταῦτα ἐνῶ ἐγνωρίζον, ὅτι εἶχε χρεῖαν τῆς εἰς τοῦτο απαιτουμένης ἀδείας, ἀλλὰ μόλα ταῦτα ἐναντίον τούτων ἀπάντων, δὲν ἔπαυε τοῦ νὰ μετέρχηται τὴν ἱατρικὴν τέχνην.

Ἐπειδὴ καὶ ἔργα ταῦτα ὁ νόμος ἀπαγορεύει, ὡς ἀντιποιήσιν πλεονεκτημάτων.

Ἐπειδὴ οἱ παραβάται τῶν Β. Διαταγμάτων καὶ τῶν φητῶν νόμων τιμωροῦνται.

Τὸ Δικαστήριον, τῶν ἐν Σπάρτῃ Πλημμελειοδικῶν κηρύττει τὸν Παναγιώτην Μιχαλόπουλον ἔνοχον ἀντιποιήσεως πλεονεκτημάτων.

Ἀκούσαν ἐπομένως τὸν Εἰσαγγελέα ἐξαιτήσαντα α) νὰ ἐπιβληθῆ εἰς τὸν κηρυχθέντα Παναγιώτην Μιχαλόπουλον ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς παρὰ τοῦ ἀρθ. 231 τοῦ Ποιν. Νόμου ὀριζομένης ποινῆς, καθόσον κρίνη ταῦτο τὸ Δικαστήριον καὶ β) δυνάμει τοῦ ἀρθ. 34 καὶ 37 τοῦ αὐτοῦ νόμου ν' ἀποβληθῆ πέραν τῶν ὀρίων τοῦ κράτους, καθότι ὑπάρχων ἕενος ἐπικίνδυνος εἰς τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν δὲν ὡμολόγησεν οὐδὲ μίαν σταθερὰν διαμνηνὴν του ἐντὸς τοῦ κράτους.

Ἀκούσαν τὸν Δικηγόρον Γεώργιου Κ. Φεγγαράν ὑπερασπιστὴν τοῦ κηρυχθέντος ἔνοχου Μιχαλοπούλου, ἐξετήσαντα α) νὰ τῷ ἐπιβληθῆ ὁ ἐλάχιστος τῆς ποινῆς ὅρος, καὶ β) νὰ μὴν ἀποβληθῆ τῶν ὀρίων, ὡς μὴν ὑπάρχων ἐπικίνδυνος εἰς τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν, οὐ δὲ ἕενος, διὰ νὰ ὑποβληθῆ εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, καὶ κατὰ συνέπειαν ν' ἀποβληθῆ.

Ἐπειδὴ ὁ ἀνωτέρω κηρυχθείς ἔνοχος ἀποδεικνύεται, ὅτι δὲν μετῆρχετο τὴν ἱατρικὴν τέχνην, εἰμὴ βεβαρυνένοχος ὢν ἀπὸ πολυἀριθμὸν οἰκογένειαν, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ παράνομα κέρδη.

Ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας καὶ φυσικῆς του καταστάσεως ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ δεινὴ ἔλλειψις τῶν ἀπολύτως πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, καὶ ταῦτα συχρημένης τῆς οἰκογενείας του τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἄτομα θύλη καὶ ἀδύνατα, διήγειρεν αὐτὸν εἰς μεταχείρησιν ἔργου ἀπαγορευομένου, ὡς δὲν μετῆρχετο τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ δι' αἰσχροκέρδειαν, ἀλλὰ διὰ μικρὰν τιὰν θεραπείαν τῆς τοσοῦτον ἀναποφυσικτοῦ ἀνάγκης του.

Ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη ἔλλειψις τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀπολύτως ἀναγκαίων, ἡ πολυἀριθμὸς οἰκογένειά του, ἡ πρεσβυτικὴ του ἡλικία καὶ λοιπὰ τοσαῦτα προσόντα τῆς οἰκτρῆς καταστάσεώς του εἶναι ἄμεσοι ἐλαφρυντικὰ αἰτία.

Ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς πολυχρονίου ἐνταῦθα διαμονῆς του, μετερχομένου δι' εἰκοτιῆς ἐτῶν τὴν ἱατρικὴν, φαίνεται ὅτι δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ξένων διὰ νὰ προσαρμωθῆ κατ' αὐτοῦ τὸ ἀρθ. 37 τοῦ Ποιν. Νόμου, καθότι οὐδ' ἀπεδείχθη τὸ ἐναντίον, ὅτι οὗτος δὲν εἶναι ἀποκαταστημένος ἐν ταῦθα.

Ἐπειδὴ τὸ ἀρθ. 231 τοῦ Ποιν. Νόμου διατάσσει. «Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ χιλίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὁ ἀντιποιούμενος, ἄνευ ἀδείας τῆς κυβερνήσεως, δημοσίαν ἢ τινὰ ὑπερσειαν, καὶ ἰδίως τὰ ἔργα κολυβιστοῦ, ἐμπορικοῦ ἱατροῦ, χειρουργοῦ, μαίης, κλητόρος Δικαστηρίου, ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπηρετοῦ ὡσαύτως, καὶ ὁ ἀπακτείνων τὴν ἐνεργειαν τῆς ἀνήκουσης εἰς αὐτὰν δημοσίας ὑπηρεσίας ὑπὲρ τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας του εἰς ἔργα, τὰ ὁποῖα τὸν εἶναι ἀπαγορευμένα» τιμωρεῖ ἰδίως τοὺς ὅσοι ἀντιποιοῦνται ἔργα ἱατροῦ ἄνευ τῆς απαιτουμένης ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπειδὴ ἡ ἀπόφασις τῶν αὐτῶ καταδικασθέντων πρέπει νὰ δημοσιεύηται διὰ τινος ἐφημερίδος δι' ἐξόδων τοῦ καταδικασθέντος, κατὰ τὸ ἀρθ. 232 τοῦ Ποιν. Νόμου καταδικασθέντος, κατὰ τὸ ἀρθ. 232 τοῦ Ποιν. Νόμου διαλαμβάνον. «Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐκδωμένη εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἀρθῶν 227 — 231 ἀφοῦ γενῆ ὀριστικῆ, πρέπει νὰ δημοσιεύηται: μὲ ἐξόδα τοῦ καταδικασθέντος διὰ τινος ἐγγωρίου ἐφημερίδος, προσδιορισμένης παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, ἢ δι' ἄλλου περιοδικοῦ φύλλου.»

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθ. 34 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὀρίζον. «εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ὑποβάλλονται ὡσαύτως διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ οἱ ἔνοχοι πλημμελημάτων καὶ πταισμάτων, ἐὰν ἤθελον εἶναι κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ζῆν, τὸν χαρακτηροῦ καὶ τὴν διαγωγὴν κατεξοχὴν ἐπικίνδυνα, εἰς τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ εἰς τὰ ἔθνη. Τῆς ἐπιτηρήσεως δὲ ταύτης ἡ διάρκεια προσδιορίζεται διὰ μὲν τοὺς πρώτους ἀπὸ δύο ἕως δέκα ἐτῶν, διὰ δὲ τοὺς δευτέρους ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.» ὑποβάλλονται οὖν τοιοῦτοι καὶ

εις ιδιαιτέραν αστυνομικήν επιτήρησιν. Ο δὲ σήμερον ὡς ἀνωτέρω κηρυχθεὶς ἐνόχος Παναγιώτης Μιχαλόπουλος χαρακτηρίζεται ὡς τοιοῦτος ἐνεκὰ τῆς παρ' αὐτοῦ μετρηομένης ἰατρικῆς τέχνης.

Καταδικάζει τὸν Παναγιώτην Μιχαλόπουλον διαμένοντα εἰς Σπάρτην εἰς φυλάκισιν ὀκτῶ ἡμερῶν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν δεκαπέντε δραχμῶν καὶ εἰς τὰ τῆς δίκης ἔξοδα συνιστάμενα ἐκ δραχ. 3 καὶ λεπ. 60.

ὑποβάλλει τὸν αὐτὸν καταδικασθέντα εἰς ιδιαιτέραν αστυνομικήν επιτήρησιν δύο ἐτῶν.

Ἡ παροῦσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀφοῦ γίνῃ ὀριστικὴ, θέλει δημοσιευθῆ δι' ἐξόδων τοῦ καταδικασθέντος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀντιθεται εἰς τὸν παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ Εἰσαγγελέα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν τῷ συμβουλίῳ τῶν ἐν Σπάρτῃ Πλημμελειοδικῶν τὴν 28 Ἰουλίου 1836.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Δικαστῶν: ΑΝΑΣΤ. ΕΜΜ. ΠΑΠΠΑΣ.
ΔΝΑΣΤ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.
Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.
Α. ΚΟΚΩΝΗΣ.
Ν. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ.
Ὁ ὑπογραμματεὺς Στ. Παππαγιαννόπουλος.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 257). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 563).
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1) Ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Σπάρτῃ Πρωτοδικῶν.

Ἐξοκισιν ἡμέρας μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν καταχώρησιν τοῦ παρόντος προγράμματος εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν θέλει δημοσιευθῆ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἡ διαθήκη τῆς πρὸ ὀλίγου τελευτήσασης Παναγιώτας τοῦ Ἀντωνίου Χρυσικού ἐκ Λογκάστρας τῆς Λακεδαιμόνος.

Εἰδοποιῶνται οἱ ἔχοντες συμφέρον διὰ νὰ ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα νὰ δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν, καὶ νὰ τοιχοκαλληθῆ εἰς τε τὴν αἴθουσαν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τῆς ἀποβιώσασης διαθέτου.

Ἐξεδόθη ἐν Σπάρτῃ τὴν 25 Αὐγούστου τοῦ 1836.

Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΑΓ. ΒΑΡΒΟΓΛΟΥΣ.
Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμμ. ὁ ὑπογραμ. Α. Στ. Παππαγιαννόπουλος.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 548). (Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 565).

2) Τὸ ἐν Χαλκίδι Δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν
Ἀηλοποιεῖ, ὅτι

Ὁ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ τούτῳ Εἰσαγγελεὺς, διὰ τὸς πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἰδίου δικαστηρίου ἐγγράφου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1789 τὴν 12 τοῦ παρόντος μηνός· εἰδοποιεῖ, ὅτι ὁ Εἰρηνοδικὴς Εὐρωχωρίου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 97 πρὸς αὐτὸν ἀναφορᾶς του γνωστοποιεῖ, ὅτι ὁ Ἰωάν. Νικολάου Βούλγαρης, ἐτελεύτησεν ἀδιάθετος τοῦ ὁποῦ τὴν περιουσίαν ἐσφράγισε.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν κατὰ συνέπειαν τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης οἱ ἔχοντες δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ

ἀποθανόντος Ἰωάννου Νικολάου Βούλγαρη νὰ παρουσιασθῶσι μετὰ τὰς ἀνηκούσας ἀπηδείξεις τῶν τίτλων τῶν ἐν τῷ πρῶτῳ Δικαστηρίου τούτου, ἐντὸς τριῶν μηνῶν κατὰ τὸ ἀρθ. 541 τῆς Πολ. Δικονομίας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρουσίας, διὰ νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ δικαίου τῶν κατὰ τὸ ἀρθ. 560 τῆς ἰδίας δικονομίας, ἄλλως, ἢ περιουσία τοῦ ἀποθανόντος Ἰωάννου Βούλγαρη, θέλει θεωρηθῆ ὡς σκολάζουσα, καὶ θέλουσιν πράξθῃ τὰ κατὰ νόμον.

Ἡ παροῦσα θέλει δημοσιευθῆ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀρθ. 145 §. 7 τῆς Πολ. Δικον. διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν, καὶ θέλει ἐπιδοθῆ ἀντίγραφον εἰς τὸν Εἰσαγγελέα.

Τὰ ἔξοδα τῆς δημοσιεύσεως, κοινοποιήσεως κ.τ.λ. θέλουσιν εἶσθαι εἰς βάρος τῆς περιουσίας.

Ἐξεδόθη ἐν Χαλκίδι, τὴν 23 Αὐγούστου 1836.

Ὁ Πρόεδρος Β. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Ι. Δ. ΦΙΣΤΟΣ.

(Ἀριθ. πρωτοκ. 560)

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ.

Ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ναυπλίας.

Ἡ σύζυγός μου εἶναι θυγάτηρ ἀπο πρώτον νόμιμον γάμον τοῦ πατὸς Ἠλία Γραικοπούλου ὅστις ἀπέδωκε περὶ τὸ ἔτος 1815 εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἐτελεύτησεν ὁ πενθερός μου, ἡ σύζυγός μου ἦτον μόλις γεννημένη, ἡ δὲ ἀκίνητος καὶ κινητὴ περιουσία αὐτοῦ ἔμεινεν εἰς τὴν διαίτησιν τῶν ἀδελφῶν τοῦ Εὐστάθιου καὶ Ἰωάννου, οἵτινες καὶ τὴν διαχειρίζονται μετὰ τὸ νὰ ἦγον ἀδιάκριτα τὰ πατρικὰ αὐτῶν κτήματα.

Ἐκ τῶν εἰρημένων ἀδελφῶν ὁ Εὐστάθιος ἐτελεύτησεν ἐπίσης, καὶ ὅλη ἡ κινητὴ περιουσία ἔμεινεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐπιζήσαντος Ἰωάννου.

Ὅθεν ἐπειδὴ μόνος κληρονόμος τῆς περιουσίας τοῦ Ἠλίου Γραικοπούλου, καὶ μόνον γνήσιον τέκνον αὐτοῦ εἶναι ἡ σύζυγός μου.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ θεὸς αὐτῆς τὴν ἀδικεῖ κατακρατῶν τὴν πατρικὴν τῆς περιουσίαν, μὴ εἰτακούων τὰς δικαίας καὶ εἰρηνικὰς προσκλήσεις καὶ προτάσεις τῆς, διαμαρτύρομαι σήμερον ὡς ἐξ ὀνόματός της μετὰ τὸν πλέον ἐπίσημον τρόπον πρὸς διατήρησιν τῶν δικαίων της καθὼς καὶ διὰ τὰ εἰσοδήματα, τόκους κλπ. καὶ ἐννοῶ ὡς μὴ οὐσαν πᾶσαν ζημίαν, ἐλάττωσιν, ἢ ἀπαλλοτριώσιν τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος πενθεροῦ μου καὶ γενομένην παρὰ τοῦ μνησθέντος Ἰωάννου καὶ θείου τῆς συζύγου μου.

Παρακαλεῖσθε Κυριε συμβολαιογράφε, ἀφοῦ καταχωρήσητε τὴν παρούσαν μου εἰς τὰ πρακτικὰ σας, νὰ διευθύνετε ὅσον αὐτῶ ἀντίγραφον αὐτῆς τῆσον εἰς τὸν Ἰωάννην Γραικόπουλον, καθὼς καὶ εἰς τοὺς νύ μίμους κληρονόμους τοῦ ἀποβιώσαντος Εὐστάθιου, ἡ δὲ εἰδοποίησις νὰ γίνῃ διὰ τοῦ ἐκεῖσε διαμένοντος ἀρμοδίου κλητῆρος διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀποχωρῶσαν ἀπόδειξιν, καθὼς ἐπίσης νὰ μοὶ δωθῆ ἕτερον ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον, ἀφοῦ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Αὐγούστου 1836.

Ὁ πληρεξούσιος Κ. Ἀξελός.